

Udvalget tilendbragte derfor ogsaa sin foreløbige Behandling af Sagen meget hurtigt saaledes, at Udfastet til Betænkningen blev tilsendt den meget ærede Indenrigsminister under 17de December f. A. Imidlertid faae den høitærede Minister sig ikke istand til at holde Samraad med Udvalget før den 28de Januar, og efter den Tid har der fundet fornyede Overveielser Sted i Udvalget, som imidlertid ikke have ført til, at Flertallet paa noget Punkt har forandret sin Stilling. Der har derfor vistnok ikke fra Flertallets Side været Noget til Ginder for, at Sagen kunde være kommen tidligere; men, som sagt, Aarsagerne ligge paa andre Steder, hvilket jeg fremhæver, ikke som nogen Bebreidelse fra Flertallets Side hvoefn mod den ene eller den anden, hverken til den høitærede Minister eller til Udvalgets Mindretal, men kun som en Forklaring af Aarsagerne til, at Behandlingen først nu finder Sted.

Det er i Lovforslagets Motiver blevet fremhævet med fuld Føje, at Postvæsenet i de senere Aar er undergaaet en betydelig Udvikling, som maa gjøre forskjellige Forandringer i hele dens Administration og forskjellige Udvidelser fornødne. Denne Erkjendelse kan hele Udvalget slutte sig til; men naar der bliver Spørgsmaal om, paa hvilken Maade dette skal søges gennemført, i hvilket Omfang man skal tage Konsekvenserne deraf, ere Meningerne i Udvalget blevne noget delte. Som det vil ses, slutter Mindretallet sig i alt Væsentligt til Regjeringsforslaget. Jeg skal nu afvente Mindretallets Udtalelse i den Henseende, og jeg skal kun ligeoverfor det ærede Mindretals Udtalelse i Betænkningen herom bemærke, at det er ikke Tilfældet, hvad Mindretallet siger, at dets Bestræbelser ikke have mødt Imødekommen fra Flertallets Side. Flertallet er under Forhandlingerne med Mindretallet paa mange Punkter gaaet videre, end det maaske ellers vilde være gaaet. Den Merudgift, Flertallet i det Hele foreslaar, er, som det vil ses af Betænkningen, 24 pCt. udover den nuværende Udgift til Postvæsenet. Dette er en betydelig større Forøgelse end den, som er bleven vedtagen paa Lovvæsenets Lønningslov; thi der var jo, som bekendt, Merudgiften kun 7 pCt. udover den nuværende. Naar Flertallet har fundet Grund til at gaa til denne Udvidelse, saa er det i Betragtning af, at Postvæsenet er i det Hele taget i en livlig Udvikling og kræver Oprettelsen af flere Embeder og Forbedring af Lønningen ved endel af de ældre Embeder, ved hvilke Forretningerne ere stegne i et uforholdsmæssigt Forhold, hvilket navnlig gjælder om Mellemklassen. Nu er det imidlertid noget vanskeligt at opstille en Skale herfor. Regjeringen har foreslaaet en Skala efter Brevantallet, men en saadan Skala er i og for sig ikke fuldkommen tilfredsstillende eller udtømmende, og man kan heller ikke sige, at den er principrigtig, thi der er jo andre Momen-

ter, som med lige saa stor Føje kunne komme i Betragtning ved Bedømmelsen af Posthusets Betydning. Naar Flertallet har kunnet slutte sig til den Tanke at lægge Brevantallet til Grund for Bestemmelsen af Lønningen, er det derfor ikke i nogen almindelig Anerkjendelse af, at en saadan Skala bør være gyldig for bestandig og i ethvert fremtidigt Tilfælde, men det er, fordi man ved Underfølgelsen af de paaagjældende Tilfælde har fundet, at, selv om man tog andre Momenter med, vilde der ikke deraf flyde videre Forandring, ialtsald ikke nogen væsentlig Forandring, som kunde bringe En til at indlade sig paa det overordentlig vanskelige Arbejde at finde og opstille et andet Grundlag for Fordelingen. Nu har imidlertid den høie Regjering med Hensyn til Anvendelsen af denne Regel foreslaaet en Skala, som gaar noget videre, end Flertallet i det Hele kan anse for rigtig. Noget stor Forandring deri foreslaar Flertallet ikke at gjøre, det er kun med Hensyn til Mellemklasserne, Flertallet foreslaar at opstille en noget forskjellig Skala. Jeg kan ikke antage, at der fra den meget ærede Regjerings Side kan være ialtsald nogen principiel Indvending imod Opstillingen af denne Skala, og det vil ogsaa findes, at den tillader at tage bedre Hensyn til de andre Momenter, som bør komme i Betragtning, end Regjeringens Skala. At gaa dette efter i det Enkelte, vilde blive temmelig udsørlig her paa dette Sted, og det er derfor kun som Antydning, jeg siger det. Den af Flertallet opstillede Skala tillader ogsaa, at man slutter sig noget nærmere til det hidtil Bestaaende, saaledes at Springet fra det nu Bestaaende til de nye Lønningskasser ikke bliver fuldt saa stort, som Regjeringen har foreslaaet. Det er overordentlig store Forhøielser, Regjeringen foreslaar paa dette Omraade, og naar man ser efter i den temmelig udsørlige Opgjørelse, som Udvalgets Flertal har gjort over Resultatet af Flertallets Forslag, vil det ses, at ogsaa dette medfører en meget betydelig Forhøielse for en hel Mængde Embeds- og Bestillingsmænd, en langt betydeligere Forhøielse, end der sandt Sted for de tilsvarende Embedsmænd under Lovvæsenet. Dette gjælder saavel for 2den og 3die Lønningsklasse som for de selvstændige Embeder i 4de Lønningsklasse. Det vil ses af Betænkningen Tillæg B Sp. 79—80, at af de 53 selvstændige Postmestere embeder i 2den og 3die Lønningsklasse ville 28, eller over Halvdelen, faae en Forhøielse i Lønningen og det, vel at mærke, i Begyndelseslønningen, thi foruden denne Forhøielse i Begyndelseslønningen vil Lønnen tillige blive forhøiet gennem Aldersillæg, og hvad 4de Lønningsklasse angaar, saa ville af de 28 gamle Embeder, der blive tilbage i Klassen, de 24 faae Lønningsforhøielse, altsaa næsten alle. Der er ialt kun 4 Embeder, nemlig 2 i 2den og 2 i 3die Lønningsklasse, som ville faae